

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 92.

Krainburg, 22. November 1944.

4. Jahrgang

Eisenhowerjev zimski napor

Ozadje in cilji nove ofenzive na Zapadu — Nemško vodstvo razpolaga z zadostnimi rezervami — Nova faza pred izenačenjem sil

Berlin, 21. novembra. Na ozemlju lijakov bombami razoranega predbojišča nemškega jugovzhodno od Helmdona in švicarsko mejo Razloge za to Eisenhowerjevo koncentracijo njih težav lahko iščemo v političnih in hkrati

z neštetimi topniškimi izstrelki in letalskimi obrambnega pisa na Zapadu med bojiščem napada osemdeset anglo-ameriških divizij. sil ob času največjih po vremenu povzročajoških ozirih.

Ojačeno izvidništvo na vzhodni fronti je dooznalo, da so sovjetske armade soizvršile čisto očitno svoje zbiranje s težišči v prostoru vzhodno od vzhodnopruske meje in v odseku mostišča Baranov-Sando, da bi lahko vsak sledeči dan začele z ofenzivo. Signal za start novih velikih ofenziv na Vzhodu pa je po njihovih dispozicijah povsem očitno odvisen od aktivnosti ofenzive na Zapadu, od katere si sovjetsko vodstvo obeta, da bo vezala najmočnejše sile nemške obrambe Geslo o »tekmovanju v teku za plen« je pa preveč ponošeno, da bi iskali v njem samem ozadje koordiniranega velikega napada v prvih zimskih mesecih. Odločilno pobudo za nasprotnikovo sedanjo koncentracijo sil je dal brez dvoma Eisenhowerjev preudarek, da omogoča vsaka nadaljnja ura in vsak nadaljnji dan zadržujočega odpora od strani nemškega vodstva možnost za intenzivnejšo izgradnjo obrambe Reicha.

Malo časa med septembrom, ko je bila sovražna ofenziva na višku, in sedanjostjo je nedvoumno podčrtalo, kakšne možnosti ima nemško vodstvo na razpolago pri izko-

riščanju vseh rezerv narodnih sil. Nemčija je po ugotovitvi Reichsministra dra. Goebbelsa pridobila zopet svojo staro bojno moč. Nove divizije so bile izvežbane in uvrščene med divizije na fronti, najmodernejša orožja, mnoga izmed njih z novovrstnim učinkovanjem, so zapustila tvornice oboroževalne proizvodnje. Bojna morala na fronti in v domovini je dobila nove vzgane.

Vrhovno poveljstvo zaveznikov je moralo sprito tega razvoja pričakovati, da bi odlašanje z veliko ofenzivo — morda do spomladi z ugodnejšimi vremenskimi prilikami — sicer moglo ojačiti udarnost lastnih armad da bi pa v povsem neprimerno močni izmeri koristilo sili nemške obrambe. Zato je bilo dano povelje za napad v izredno deževnih dnevih druge polovice novembra.

Pred pričetkom ofenzive je general Eisenhower temeljito pregrupiral svoje sile. Iz načrta ofenzive se da sklepati, da Eisenhowerju ni pred očmi kot cilj kakšna pozicijska vojna z omejeno pridobitvijo prostora, ampak da stremi tukaj čisto nedvoumno po celih vrsti prodorov skozi sestav nemške

obrambe na Zapadu, da bi se ponesla vojna v notranjost Reicha. Kot izhodne točke prodornih poskusov so očitno izbrali prostor pri Metz s smerjo sunka na Posarje, aachenski odsek s ciljem, doseči Poruhrje, in odsek pri Nimwegnu s smerjo sunka v severozapadnonemško nižino. Operacije ob Doubsu in ovinku Maase imajo pri tem značaj podvzetij ob boku.

Izkustva petih let vojne so pokazala, da odločijo o uspehu ofenzive večidel prva dva ali prvi trije dnevi. Kajti tu se odloči, v koliko more branilec pravočasno disponirati s svojimi rezervami, da se pri koncentričnem napadu neizbežni začetni uspehi napadca omeje zgolj na manjše vdore, ne da bi se mogla razviti operativna premikanja. Dosedanji potek vojne na Zapadu kaže, da je moglo nemško vodstvo v zadostni meri in v potrebnem času razpolagati z dispozicijami glede svojih rezerv. Nadejati se je, da bodo, če traja bitka še naprej, dokazala svojo učinkovitost tudi nova nemška obrambna orožja. Nemškega vojaka navdaja zavest, da stoji tukaj v odločilni fazi vojne, ki se po dosedanjem pričakovanju lahko smatra za zadnjo, v kateri se izvrši prehod od nasprotnikove materialne premoči do uravnovesenja razmerja sil pri obeh vojniških strankah.

Za osvoboditev narodov Rusije

Ustanovna skupščina komiteja - Proglas osvobodilnega odbora

Praga, 21. novembra. Pod vodstvom ruskega generala Vlasova je bila danes na Hradčini v Pragi ustanovna skupščina komiteja za osvoboditev narodov Rusije ob prisotnosti zastopnikov ruske, ukrajinske, beloruske, tatarske, kavkaške in turkentske narodnosti. Z nemške strani je bilo navzočih pri prireditvi več novablenih gostov države in stranke. Nadalje so bili navzoči člani češke vlade.

Potem ko je bil nemški Staatsminister für Böhmen und Mähren (državni minister za Češko in Moravsko), 44-Obergruppenführer K. H. Frank, izrekel dobrodošlico in pozdravne besede navzočim, je imel general Vlasov otvoritveni govor. Objavil je potrebo vzajemnosti in enotne usmeritve vseh sil narodov Rusije proti skupnemu sovražniku, boljševizmu. General Vlasov je podal zagotovilo, da ne bodo narodi Rusije kot zvesti zavezniki nemškega naroda v njegovem boju proti boljševizmu nikoli odložili orožja in da se bodo ob njegovi strani bojevali do popolne zmage.

Potem je prebral general Vlasov na narode Rusije naslovljeni razglas osvobodilnega odbora. Razglas označuje izkoriščanje in zaslužnje narodov Rusije po boljševizmu in vsebuje glavna načela glede področij držav, ki naj se obnove na ozemlju Sovjetske zveze, ki naj bi se naslanjale na priznanje enakopravnosti vseh narodov Rusije.

Skupščina je bila zaključena z nagovorom predsednika združenja meddržavnih zvez.

44-Obergruppenführerja Lorenza, ki je izročil udeležencem pozdrave državne vlade. Označil je generala Vlasova kot prijatelja in zaveznika Nemčije v boju proti boljševizmu.

Po ostrem, kakor tudi prepričevalnem obračunu z boljševiki, ki ga vsebuje prvi del proglasa, se označujejo kot cilji osvobodilnega komiteja: da se uniči trinoštvo Stalina in se rešijo narodi Rusije boljševiškega sistema, da bi se s tem častno končala vojna in bi se na mestu dosedanje Sovjetske zveze ustanovile nove, svobodne države brez boljševikov in izkoriščevalcev. Kot temelj teh novih držav narodov Rusije določa osvobodilni komitej 15 glavnih načel, v katerih se boljševškemu trinoštvu postavlja nasproti obsežen osvobodilni načrt, ki predvideva odstranitev kolhoškega suženjstva in ustvaritev zasebne kmetijske lastnine zemlje, uničenje sistema nasilstva in terorja, odpravo prisilnih preseljevanj in množičnih deportacij kakor tudi dopustitev resnične svobode veroizpovedanja.

Angleži priznavajo: Mi smo začeli!

Uradnik britanskega letalskega ministrstva: Anglija je zakrivila vojno z bombami

Hinavska laž britanske propagande, da se je Nemčija začela vojskovati z bombami proti civilnemu prebivalstvu, je tako stara ko britanski bombni teror. Nemška Bela knjiga o vojni z bombami je že pred leti z listinami dokazala, da gre to vojskovanje na rovaš Anglije. Če bi za zavrnitev ponovnih nesramnih Churchillovih laži bilo treba še kakšnega nadaljnega dokaza, so nam ga dali Britanci sami. Namreč v knjigi »Bombing Vindicated«, ki jo je spisal in leta 1943. izdal principal assistant secretary v britanskem letalskem ministrstvu I. H. Spaight.

Knjiga je samo poveljevanje britanske vojne z bombami, tako zvanega »strategičnega bombardiranja«, ki se ž njim ponašajo kot iznajdba britanske vojne taktike. Spaight se bavi najprej obširno z zgodovino zračnega zastrahovanja. Izrecno priznava iskrenost nemških predlogov iz 1933. in 1936. leta da bi se preprečila vojna z bombami v zaletu, in podčrta resnost, s katero je Adolf Hitler predložil svetu te predloge s svojim opisom izgradnje nemškega zračnega orožja. To zračno orožje je bilo po Spaightu vsem mnenju ustvarjeno za sodelovanje s četami na kopnem, v Nemčiji so smatrali zračno orožje samo za novo obliko daljnostrelnega topništva.

Kakor je Nemčija resno mislila s svojimi predlogi glede odprave vojne z bombami tako malo zares je te predloge vzela Anglija. Spaight sporoča, da je Velika Britanija že več kakor 21 let pred začetkom te vojne ločila svoje zračno orožje od vojske. Knjiga citira izjavo vrhovnega poveljnika

britanskega zračnega orožja Teddera, po kateri se je izmed vseh vojskovočih se držav samo Anglija lahko ponašala s udarnim zračnim orožjem, ki ni bilo zvezano ali omejeno po ozkoscniških mislih in predsodkih.

Vtem ko je bilo tudi po britanski presoji nemško zračno orožje namenjeno zgolj za taktično uporabo, je Velika Britanija že od vsega začetka skušala doseči strategično vojno z bombami, zastrahovalno vojno za frontami; kot odločilni rok poudarja Spaight dan 11. maja 1940. Kakor Spaight priznava, izvršajo zloglasni štrimotorni bombniki iz leta 1936. že takrat so sklenili, graditi velike bombnike za dolge proge, ki naj bi nosili večje tovore bomb, kakor jih je takrat mogel ves oddelek zračnega orožja.

Knjiga nadalje potrjuje, da nemško stališče glede zračne vojne tudi po izbruhu vojne ni spremenilo. Po zlomu Poljske so pričakovali odločilne zračne napade na Anglijo. Ti so izostali, kar se mora, tako piše Spaight, razlagati s tem, da bi kaj takega po nem-

škem mišljenju bilo zloraba zračnega orožja.

Tudi nemški zračni napadi na Varšavo in Rotterdam, ki jih Churchill in tovariši teko radi navajajo zoper nas, so spadali, kakor Spaight izrecno potrjuje, k taktični ofenzivi, ker so v obeh primerih stale nemške armade pred vratmi. Namen britanskega vrhovnega poveljstva nad zračnim orožjem pa je bil nasprotno že od vsega začetka čisto drugačen. Njegov edini življenjski smoter je bil bombardiranje Nemčije; to Spaight ugotavlja in pove dalje:

»Mi smo začeli, napadati z bombami cilje na nemški celini, preden so Nemci začeli napadati cilje na britanski celini. To je zgodovinsko dejstvo, ki je javno priznano.«

Vrhu tega potrjuje Spaight dobesedno nemške ugotovitve o brezvestnosti britanskega zračnega vojskovanja, ker skuša z nedostatnim preciziranjem odmetov opravičiti, da se je vojna z bombami nujno sprevrila v zastrahovanje prebivalstva; cinično pristavlja, da bi bil samonarod za oddelek bombnikov, če bi hotel leteti do cilja, v taki višini, ki bi mu omogočila natančno merjenje. S tem je nedvoumno potrjeno tudi iz ust britanskega izvedenca, da je hinavska trditve Angležev, češ da se bombardirajo le strogo vojaški cilji.

Toda Spaight gre celó še dalje. On opravičuje izrecno napade na delavstvo, na moštva gasilcev, na požarne straže, na oddelke za upravljanje in pospravljanje, ki jih označuje kot »vojake« v novem načinu vojne. Izreče se s tem za neomejeno teroristično vojno proti civilnemu prebivalstvu. In višek britanskega cinizma doseže s svojo končno ugotovitvijo, da se je poveljstvo bombnikov, če že ni storilo nič drugega, izkazalo kot učinkovit organizator množičnih preseljevanj.

Na več mestih Spaightove knjige se spozna njegovo prepričanje, da Hitler ni hotel tega načina zračnega vojskovanja in da ga je hotel preprečiti, vtem ko so Britanci že dolgo pred to vojno pripravljali proti civilnemu prebivalstvu to kruto vojskovanje, če-gar nasprotje je bil z nečloveško gladovno blokado v prejšnji vojni zakriviljeni množični umor žen in otrok. Karakteristično za mišljenje Angležev je, da se na eni strani ponašajo z iznajdbo zračnega terorja, na drugi strani pa hlinijo ogorčenje nad nemškimi povračilnimi orožji. Britanci, ki jih zadene odgovornost, da se je vojna v tem oziru tako sprevrila, se za vsa nemška svačila niso brigali. Ne smejo se zdaj čuditi, da so se zdaj ne manj ostro in brezobzirno razbrzdale v njihovi lastni deželi brutalne sile, ki so jih šele oni zbudili.

Zlodejstva boljševikov na Slovaškem

Bratislava, 21. novembra. Medtem ko napreduje v Spodnjih Tatrah zasledovanje razbitih tolp, odkrivajo na osvobojenih ozemljih še vedno nove sledove njihovih zlodejstev. Komisije nemških in slovaških zdravnikov in pravnikov preiskujejo tamkaj še tedne množične grobove in mrljice, ki so jih pustili čeho-boljševiki. V Banskí Bistrici so našli v nekem grobu 20 trupel, in sicer enega Poljaka, po dva Nemca, Ukrajinca in Čeha, ostalo pa so bili Slovaki. Vsa trupla so imela strele v tlak ali zadaj v glavo. Na hrbtih so imela tudi znake pretepanja in bičanja. Najmočnejše take sledove sta imeli neka 20 in neka 30letna žena. Štiri trupla, dva moška in dve ženski, so bila zvezana skupaj.

Edenova izmotavanja glede Grčije

Stockholm, 21. novembra. V angleški Spodnji zbornici je podal zunanji minister Eden poročilo o svojem potovanju v Grčijo. Izrazil je to priliko, da bi zakril nizkotno angleško izdajstvo nad grškim narodom in odvrnil krivdo Anglije. V ta namen je razlagal poslancem grozne pravilice o razmerah v Grčiji, ki so jih baje zakrivila nemške čete.

Kar pa je Eden zamolčal angleški Spodnji zbornici, je to, da je Anglija sabotirala prekrbo grškega prebivalstva, za katero so se nemške zasedbene oblasti vedno zanimale, ko je potapljala ali lovila preskrbovalne ladje. Če bi šlo po angleških željah, bi bil grški narod z lakoto zdesetkan. Zamolčal je tudi, da so britanski teroristični talci terorizirali grško obalno plovo in da so postali številni grški prebivalci ob obali žrtve zahrbitnih napadov teh letalskih gangsterjev. Grški narod je imel dovolj prilike videti pravi obraz Britancev. Če obljublja sedaj grškemu narodu zopet pomoč, potem ta hinavec dobro ve, da Anglija ne bo imela nobene prilike izpolniti te obljube, ker je izročil Churchill Grčijo kakor vse ostale balkanske države boljševizmu, ki bo odločal o bodočnosti grškega naroda po zgledu v Bolgariji in Romuniji.

Vlasov je brzojavil Ribbentropu

Berlin, 21. novembra. O priliki ustanovitvenega zbora osvobodilnega komiteja narodov Rusije je predsednik osvobodilnega komiteja generalni poročnik Vlasov poslal Reichsministru pl. Ribbentropu sledečo brzojavko:

»V imenu in po naročilu osvobodilnega komiteja narodov Rusije Vam izrekam svojo odkritosrčno zahvalo na simpatiji, ki ste nam jo izrekli, in na pomoči, ki ste nam jo obljubili v boju proti srditemu sovražniku vsega človeštva, in na podpori, ki nam jo je v imenu nemške državne vlade izrekel njen posebni pooblaščenec. Zgodovina bo pokazala, kako velika je bila nevarnost, ki je pretila od boljševizma kulturi, civilizaciji in svobodi narodov. Prosim Vas, da izrazite Führerju nemškega naroda moje zagotovilo, da so narodi Rusije navdahnjeni neupogljive volje, da bodo vzdržali v vojni do njenega zmagovitega konca in da ne bodo odložili orožja, dokler ne bo padlo boljševiško trinoštvo.«

Tito je »izredno iznenaden«

Stockholm, 21. novembra. Tito je dovolil nekemu Reuterjevemu dopisniku razgovor, v katerem se najostreje pritožuje, da so zapadne sile pustile na cedilu Titove skupine in srbsko prebivalstvo. Tito je izjavil med drugim: »Velika Britanija in Zedinjene države bi nam lahko pomagale, če bi hotele. Lahko bi nam poslale oblek in živil. Kajti v mnogih pokrajinah umirajo danes ljudje dobesedno od lakote in mraza. To velja zlasti za Dalmacijo, Bosno, Hercegovino, Crno goro, Slovenijo itd. Nujno nam je treba najpotrebnejšega za življenje. Treba nam je tudi še vojnega materiala, zlasti tovarnih avtomobilov. Že večkrat smo se obrnili do zapadnih sil s prošnjo za dobavo. Izredno sem iznenaden, da do danes še nismo dobili nobenih pošiljk.«

Vse kaže na to, da je Tito oddal to močno proti Angležem in Amerikancem napereno izjavo po povelju Moskve, kajti v isti sapi zatrjuje, da so njegove skupine že pretele živila od Sovjetske zveze, katero trdi, da pač nihče ne more vzeti zares. Sicer je pa Tito napovedal, da bo njegov boljševiški pokret »po vojni« priglasi velike teritorialne zahteve praktično do vseh držav, ki so sosedje Srbije.

Angloamerikanci čuvajo estetiko

Zeneva, 21. novembra. Kakor poročajo iz Pariza, je zavezniška cenzura prepovedala, da bi se v zasedenih ozemljih predvajali tri tedenski pregledi ameriške Fox-Film Corporation, ki so prinašali daljše prizore o groznem življenju v današnji Italiji, v kolikor se nahaja v upravi zaveznikov, češ, da gre pri tem za preveč realistične snimke, ki bi mogli učinkovati neestetično.

Severnoameriški general O. D. Wyer je izjavil v Bufalu, da je trenutno približno 47 milijonov Italijanov brez eksistenčnih sredstev, ker nimajo nobenih pridobitnih možnosti in ker tudi ni nobenega dovoza živil

Uvaževanja vreden članek moskovske „Pravde“

Stockholm, 21. novembra. Dne 2. novembra je moskovska »Pravda« priobčila zelo značilen uvodni članek z nadpisom »Mnoštvenopolitično delo v osvobodjenih pokrajinah«. Članek je že zaradi tega zanimiv, ker »Pravda« v njem demantira pravilice o namišljenih nemških grozodejstvih in o zasuzenju prebivalstva po Nemcih, ki so vsak dan napolnjevale stolpce sovjetskega časopisa. V tem članku je »Pravda« prisiljena priznati, da so nemške oblasti v po nemških četah zasedenih pokrajinah pospeševale kmetijstvo in zasebno iniciativo ter spustile pri narodih Rusije zasovražene kolhoze.

Končno zahteva ta službeni boljševiški časopis ne samo vzpostavitev vseh po nemških oblastih razpuščenih kolhozov, ampak poziva tudi, da se mora brez usmiljenja obračunati z vsemi tistimi kmeti, ki si ne žele povrniti sistema kolhozov. Ker so ti kmetje v absolutni večini, se mora pričakovati, da bo temu uvodnemu članku »Pravde« sledilo najkrutejše zastrahovanje. V istem članku izreka »Pravda« komunistom izredno neprijetno priznanje: mora namreč priznati, da so za hrbtom sovjetske armade številne protisovjetske enote na delu in da je to delovanje zlasti živahno v Ukrajini. Casopis piše: »Proti temu smrtnemu sovražniku se moramo borovati z vsemi sredstvi in nič nas ne sme odvračati od tega. Nacionalizem moramo zadušiti, kajti on je nezdravljiva z obojima načeli sovjetskega režima in stranke leninčev in stalinčev.« V tem članku torej »Pravda« dokončno odpravi tako zvano nacionalno politiko boljševikov in potrjuje, da je boljševizem nespravljiv sovražnik vsakega nacionalizma in da je in ostane zatiralec vseh po svobodi stremočih narodov.

Somrak NOve na Dolenjskem

Lastno poročilo.

VH. Krainburg, 21. novembra. Množe se znaki, ki kažejo na začetni in nadaljujoči se razkroj banditske »ljudske osvobodilne vojske« (NOV) na Dolenjskem. Oktobra t. l. je imela NOV samo na ozemlju Srednje in Vzhodne Dolenjske nad 2150 padlih. Zgubila je tudi velike množine orožja, posebno metalec min. Prisilno novačeni, ki iz vrst NOV prebeže k domobrancem, so vedno številnejši. Da bi jim preprečili pobeg, skušajo banditi prisilno novačene terorizirati tako, da sumljive na grozen način mučijo in umorijo. Potem pa skušajo dopovedati prebivalstvu, da so prisilno novačene umorili domobranci.

Najboljša poveljnica banditskih »čet« Da-ki Smeč in Pero sta bila po vodstvu NOV odstavljena, in kakor se govori, celo »likvidirana«. Vsekakor sta bila nadomeščena po nekem majorju »Luki«. Ta major Luka je obljubil banditom za obletnico komunistične revolucije v Rusiji — v novembru — veliko zmago nad domobranci in potem miting v obsegu, ki ga doslej še ni bilo. Zbor majorja Luke je res poskušal, da bi napadel neke enote domobrancev, pa so ga ti s pomočjo nemških oklopnjakov vrgli nazaj in je imel Luka nad 200 padlih. Tudi pri drugih bojih morajo banditi knjižiti samo zgube.

V Južni Italiji vlada vedno bolj občutna brezposelnost. V neapeljski pokrajini je bilo v marcu lanskega leta zaposlenih 41.000 kovinskih delavcev, danes pa je zaposlenih samo še 8000. Število zaposlenih tekstilnih delavcev je v istem času nazadovalo od 9000 na 1200, število delavcev v kemični industriji pa od 8000 na 1225. Vsega je danes v neapeljski pokrajini zaposlenih v industriji in prevozništvu le še 45.000 delavcev, nasproti 210.000 delavcem v marcu lanskega leta.

Dekle s hiše na barju

Prispevek, Spinala Selma Lagerlöf

Ko je oče bil končal s svojo pripovedko, sta bila ravno dospela do dolge ulice, ki je vodila v Elvakra. Janez mu je rekel, očno se smehljajoč: »Tako se nama ne bo godilo.« — »Kdo ve«, je odvrnil oče in se vzravnil na vozu. Pogledal je sina in se zopet moral čuditi, kako lep je bil ta dan. »Nič se ne bom čudil, če se mu bo pripetilo kaj velikega in nepričakovane«, je mislil.

Poroka bi se morala vršiti v cerkvi, in v nevestinem domu se je zbralo že veliko ljudi, da bi se peljali med svati. Prišlo je tudi veliko oskrbnikovih sorodnikov od vseh vetrov. Sedeli so v svoji najlepši praznični obleki v vedeli, pripravljeni za vožnjo v cerkev. Na dvorišču so stali vozovi in kočije, in slišalo se je topotanje konj v hlevu, kjer so jih desali. Vaški goslar je sedel sam na stopnicah skednja in uqlašal gosli. Pri nekem oknu gornjega nadstropja je stala popolnoma za poroko oblečena nevesta in se ozirala za ženinom, da bi ga zagledala prej, nego on njo.

Oče Jakob in sin Janez sta stopila z voza in takoj rekla, da morata govoriti z Majdo in njenimi starši na samem. Kmalu so stali vsi v neki mali sobi, v kateri je imel oskrbnik svoj pisalnik.

»Gospod oskrbnik, mislim, da ste že brali v časopisih o tistem tepežu v mestu, pri katerem je bil ubit nek človek, v noči od petka na soboto.« Je rekel Janez tako naglo kakor da narekuje kakšno lekcijo. — »Da seveda sem bral o tem«, je rekel oskrbnik. — »Jaz sem bil namreč tisto noč v mestu« je nadaljeval Janez.

Zdaj ni bilo nobenega odgovora. — Na etala je grobna tišina. Janezu se je zdelo, da slišajo vsi x grozo vanj, zato ni mogel govoriti naprej. Toda oče mu je pomagal. —

Nezaslišana Irdota velike bitke pri Aachnu

„V 1“ in „V 2“ obstreljujeta še dalje Antwerpen in London

Oberkommando der Wehrmacht je dne 20. novembra objavilo:

Tretja obrambna bitka pri Aachnu se je včeraj stopnjevala do trdote, ki je doslej še ni bilo. Z množstveno uporabo topništva, letal, skupin oklopnjakov in pehote so poskušali Severnoamerikanci izsiliti prodor. Nemško fronta se je držala. Med temi z največjo srditostjo izvedenimi boji je nekaj položajnih odsekov v prostoru pri Gellenkirchnu večkrat menjalo posestnika. Več sto ujetnikov je ostalo v naših rokah. Med Würselen in gozdom pri Huertegen so naše čete znova uničile 35 oklopnjakov. Sicer pa je Severnoamerikancem žrtvovanje tisočev njihovih vojakov prineslo doslej zgolj posest ozkega pasu pokrajine. V obmestju Metza na lotariški severovzhodni meji in v prostoru vzhodno od Mörchingena so naše čete prestregle maso sovražnih napadov. Med kanalom Rhein-Marne in St. Dié je sovražnik uporabljal silne uspele napredovanje. Severno od Montbéliarda je naša odločna obramba ustavila napadajočo francoske skupine. Neposredno ob švicarski meji se je, to zaščito v boku izkoriščajočemu sovražniku posrečilo, doseči vdor v Elsaško. Nad bojiščem v Zapadu je prišlo do srditih zračnih bojev, v katerih so nemški lovci iz veliko močnejših sovražnih skupin sestrelili devet letal.

Veliki London in antwerpenski prostor sta bila podnevi in ponoči obstreljevana po orožjih „V 1“ in „V 2“.

V Srednji Italiji so se izjalovili številni sunki severnoameriških čet v Etruških Apeninih in ob Adriji. Nemški brzi čolni so na

Jadranskem morju potopili dve z novimi pošilkami natovorjeni dvojbornici.

Pri Apatinu in Batini ob Donavi so spodelovali vsi poskusi boljševikov, da bi razširili svoja mostišča. Naše čete na Balkanu so zavrnille ponovne bolgarske napade vzhodno od ceste Priština-Mitrovica.

Jugovzhodno od Budimpešte so Sovjeti po visokih zgubah oklopnjakov prejšnjega dne nadaljevali samo s pehoto svoje prodorne poskuse. Naše divizije so razbile vse napade in s krepkimi nasprotnimi napadi iztrgale sovražniku ozemlje. Bojni letalci so na nekem sovjetskem letališču uničili 40 letal na tleh in poškodovali deset drugih. Tudi južno od gorovja Matra kakor tudi v prostoru pri Miškolcu in Tokaju močni boljševiški napadi razen majhnih vdorov niso imeli uspeha.

Iz frontnega loka jugovzhodno od Libaua je sovražnik znova prešel v velik napad, ki ga je bil pripravil z močnim topniškim streljanjem in silnimi napadi bojnih letalcev. Prvi val napada se je zrušil. Nadaljnji silni boji z na novo pripeljanimi četami so še v teku. Na suhozemski fronti pri Svorbe stoji posadka polotoka v hudem boju z vdrilim nasprotnikom. Nemško pomorske bojne sile so s svojim ognjem podpirale lastne čete.

V zapadnem ozemlju Reicha so skupine anglo-ameriških letalcev nadaljevale s svojimi napadi na civilno prebivalstvo in obstreljevale železniške vlake. Izmed severno-ameriških bombnikov, ki so napadli Wien in druge kraje v Jugovzhodni Nemčiji, je protiletalsko topništvo zračnega orožja sestrelilo 21 štirimotornih bombnikov.

Popolna zmeda na Balkanu

Sovjetizacija Rumunije in Bolgarije — Položaj v Grčiji

Budimpešta, 21. novembra. Po nekaj tednih sovjetske zasedbe v Rumuniji in Bolgariji so pričeli angleški listi delati bilančne izvečke. Temu so bili povod angleški novinarji, ki so dokončali svojo krožno potovanje po Balkanu. Videli so ljudi, običaje in vzemirjenje. Rojaki se zaradi sovražstva mrze med seboj. Politične strasti so se sprostile kakor še nikoli. To, se pač še lahko razume, saj so prevzeli Sovjeti preganjanje vseh nacionalnomislečnih ljudi, medtem ko množica triumfirala in si hladil jezo nad tistimi, ki so jo prej z vzdržanjem reda primorali, da zataji svoje nizke instinkte.

Kakor se zdi, sovjetizacija v Rumuniji še ni tako napredovala kakor v Bolgariji. Rumunski meščan je bohem, divji individualist in radi tega nasproten političnemu karniranju, kakor ga je prinesel s seboj boljševizem. Mesto tega so vzplamtele strankarsko politične strasti, ki so bile pod vladjo Antonescu izključene. Neki dopisnik »Daily Mail« poroča o logiki strankarske politike. Ob tem strankarsko političnem prepiru je propadla prva prehodna vlada, pa tudi sedanjí kabinet, v katerem zavzemajo komunisti vse važne položaje, ne bo dolgo ostal pri življenju. V resnici se drži samo radi tega, ker nima kaj povedati. Vso oblast ima sovjetska vojaška sila in sedaj tudi Višinski, ki nikakor ni prišel v Rumunijo samo za nekaj časa. Ostal bo še daljši čas, da bi spoznal razmere. On zahteva odstranitev Mania.

Če govore angleška poročila o Bolgariji in Rumuniji več ali manj z omalovaževanjem, se bolj resno pečajo z Grčijo v pričakovanju, da tukaj ne bodo gospodarili samo Sov-

jeti. Angleška pomoč je tukaj očitno naklonjena vladi Papandrea, ki je prišla iz preganstva in ki sedaj skuša, da bi delala enako politiko, kakor jo ima za pravilno, de Gaulle v Franciji. Ceprav odporne skupine v Grčiji zahtevajo za sebe slavo, da so sodelovale aktivno pri osvoboditvi države, ministri, ki so prišli iz preganstva ne dopuste, da bi obveljali partizani, in so zapovedali razorožitev. Grškim partizanom je določen rok do 10. decembra. Tako pozni rok je očitno bil določen radi tega, da bi se imelo več časa radi pomirjenja in pogajanja. Papandreu se popolnoma oslanja na Veliko Britanijo in upa, da mu bodo tam dali denar in druga sredstva, da bi pomiril odporne skupine ali si jih pridobil. Sovjeti čistijo med tem šele v Bolgariji in Rumuniji.

Zenska čast za kos kruha

Königsberg, 21. novembra. Pri sovjetskem vojaku Jakovu Kruglovu, ki je padel ob vzhodnopruski meji, so našli pismo, ki mu ga je bila pisala njegova sestra Maria Savenkova iz kolhoza »Novij put« in ki ima številko vojne pošte 80304. V tem pismu stoji med drugim sledeče: »Obveščam Te, da se je Tvoja žena odpeljala, da prinese kruha. Reči, ki bi jih lahko zamenjali, že dolgo nimamo več, toda do kruha vendar pridemo. Treba se je pač peljati samo v mesto. Uganil boš sam, kaj moramo dati v zameno za ta kruh. Same sebe moramo dati, — tako dela večina žensk pri nas; zato sva se peljale tudi Tvoja žena Katja in jaz, tudi mi dve sva bile v mestu.«

Je vprašala. Janez ji ni odgovoril ni besedi, ampak se je obrnil do oskrbnika. — »Da, zdaj za gotovo vem«, je rekel. »Nima nobenega smisla, odlašati s poroko.«

S tem je bil razgovor končan, in Janez ter njegov oče sta odšla. Morala sta iti skozi več sob in čimnat in sta videla povsod priprave za poroko. Vrata v kuhinjo so bila odprta, in videla sta, kako je množica ljudi prizadevno in hitro tekala sem in tja. Voni pečen in peciva je prodiral iz kuhinje, vse ognjišče je bilo polno malih in velikih loncev, bakrenih ponve, ki so sicer krasile stene, so sneli in jih uporabljali. »Oh, in vse to pripravljajo za mojo poroko!« si je mislil Janez, ko je šel mimo.

Ko je tako šel skozi hišo, je dobil vpogled v vse bogastvo te stare kmetije. Videl je jedilnico, kjer so stali na velikih mizah dolge vrste srebrnih čaš in vrčev. Šel je skozi sobo za oblačila, kjer so stali na tleh velike skrinje in visele ob stenah obleke v neprepletni vrsti. Ko je potem stopil na dvorišče, je videl množico starih in novih vozov, krasne konje so pripeljali iz hleva in lepe ponjave so položili v kočije. Videl je potem še nekaj dvorcev, ki so jih obdajali hlevi, kolnice, shrambe in še mnogo drugih poslopij. »Vse to bi lahko bilo moje«, si je mislil, ko se je usedel v voz.

Naenkrat se je bridko kesal. Najraje bi bil skočil z voza in stekel nazaj v hišo, da bi jim rekel, da ni bilo nič res, kar jim je bil povedal. Da se je hotel samo šaliti z njimi in jih preplašiti. Saj je bilo pač nezaslišano neumno od njega, da je priznal. Kakšno korist je imel od tega priznanja? S tem se stvar za nikogar ni obrnila na bolje. Mislil je bil vendar mrtev. Ne, to priznanje ni povzročilo ničesar drugega, kakor da je uporabil še samega sebe.

Zadnje tedne si je poroke ni bil tako vneto želel; ampak zdaj, ko se je moral odreči, je šele občutil, kakšno vrednost je imela. Pomenilo je veliko, zgubiti Majdo in vse, kar je bilo v zvezi z njo. Brezpomemb-

ZRCALO ČASA

Poročajo, da so novi oblastniki v Bolgariji podvzeli proti vodstvu samostana Rile, kjer počiva telesni ostanki pokojnega kralja Borisa III., kazensko akcijo. Oboroženi oddelki so vdrl v samostan ter odvedli dva arhimandrita in tri menihe.

Iz Bukarešte javljajo, da je prispel tjakaj v sredo namestnik sovjetskega zunanega komisarja Višinski, ki bo po nekem poluradnem moskovskem poročilu skrbel za to, da bodo »Romuni čim hitreje in čim točneje izvedli pogoje premirja«. Višinski nastopa v Evropi vedno tam, kjer se nudijo sovjetski politiki posebne prilike. Spomniti je treba samo na njegovo delovanje v Italiji.

»United Press« javlja iz Teherana, da je dosegla politična napetost v Teheranu sprčo sovjetskega pritiska v zadnjih dneh svoj višek. Vlada se posvetuje podnevi in ponoči. Dnevno se vršita tudi po dve seji parlamenta.

Kakor javlja agencija Reuter iz Teherana, sta iranski ministri predsednik Said in njegova vlada podala šahu ostavko. Z vsemi sredstvi izvrševana gonja, ki jo je spremljal od Moskve plačani iranski list, je dosegla s tem svoj cilj. Min. predsednik Said se je drznil upreti izsiljevanju Kremļa, kjer bi radi dobili petrolejske koncesije v Iranu. Zato je moral past.

»Položaj v Kanadi je napet, na cestah slišimo vzemirljiva pogovora«, piše »Times« dopisnik iz Ottawe. Novi vojni ministar general Mc Naughton skuša izhajati s sistemom prostovoljev in upa, da bo lahko odpravil zelo nujno pomanjkanje ojačani za kanadsko pehoto na evropskih bojiščih s premestitvami iz drugih vrst orožja. Z bojišča pa prihajajo hude kritike, ker je vlada ostala še naprej pri prostovoljih in sili tako one Kanadčane, ki so na bojišču, stalno v zelo hude boje. Celó v vladi sami obstojajo nasprotstva ter splošno računajo, da bo odstopil najmanj še en minister.

Pri nadaljnji preiskavi proti uporniškim generaloma Vlastu in Golianu so ugotovili, da sta imela pri sebi za primer, da se jima njuna akcija ponesreči, visoke zneske ameriških dolarjev, angleških funtov, francoskih in italijanskih zlatnikov ter nič manj kot 300.000 Kč.

Sovjetski ujetniki pripovedujejo, da je bilo konec oktobra v zaporih Lvova zaprtih 50 poljskih duhovnikov, ki jih je aretirala NKWD, ker se jim je zdelo nemogoče, da bi brali med službo božjo sovjetska vojna poročila.

Teror v Rumuniji se na povelje Kremļa brutalno nadaljuje. Moskovska poročevalska služba z zadovoljstvom poroča, da je dal rumunski notranji minister zapreti vse člane romunske vlade, ki so imeli oblast od leta 1940. do 23. avgusta 1944.

Moskovski radio je javil dne 31. oktobra, da so »prinesli vse stroje naprave bukarške tobačne tovarne »Monopol«, med drugimi prazne kotle, motorje itd. v Sovjetsko zvezo. Po nekem drugem poročilu moskovskega radia so izvozili iz Rumunije že nad 2000 traktorjev in drugih kmetijskih strojev. V toliko oficialna poročila moskovskega radia. Lahko pa si predstavljamo, kako se v resnici plen po Rumuniji. Rumunski ujetniki izjavljajo, da izropa boljševiki rumunsko prebivalstvo do zadnjega kosa obleke in zadnjega kočka kruha.

V Galas je prišla komisija sovjetskih izvedencev za kolhoze, da bi izvršila »čim najhitrejšo prevedbo rumunskih veleposesev v kolhozno gospodarstvo«. Značilno je, da označuje komisija v svojem poročilu kmetijske traktorje, ki jih je svoje dni dobavila Rumuniji Nemčija, kot »izredno dobro porabljive in varne v obratuse«.

no je bilo, da je ona bila trmanasta in samopašna. Vendar je bila prva izmed vseh v okolici in ž njo bi bil dosegel veliko moč in čast.

Zdaj ni žaloval samo po Majdi in njenem imetu, ampak tudi po malenkostih. V tem trenutku bi se bil peljal k cerkvi, in vsi, ki bi ga videli, bi mu zavidali. In danes bi bil sedel kot prvi na čelu ženitnine. Danes bi bil sredi veselja in rajanja. Njegov veliki dan sreče mu je bil ušel.

Jakob se je večkrat obrnil do svojega sina in ga pogledal. Zdaj se mu ni več zdel tako lep in sijajen kot davi, ampak sedel je tu topo in okorno z ugaslim pogledom. Oče bi bil pač rad vedel, če se sin kesa svojega priznanja, vendar je smatral za pravilneje, molčati.

»Kam se peljava sedaj?« je vprašal Janez čez nekaj časa. »Ali ne bi bilo najbolje, iti takoj na sodišče?« — »Najprej moras domov, da se lahko spočiješ in naspiš«, je rekel oče. »Saj zadnje noči nisi veliko spal.« — »Mati se bodo prestrašili, če naju zagledajo.« — »Ne bo tako presenečena«, je rekel oče, »ona ve ravno toliko ko jaz.« — »Meni se kar zdi, da mater in vas vse doma veseli, da me spravite v zapor«, je rekel Janez bridko. — »Veja, da veliko zgubiš, ker si pravilno ravnal«, je rekel oče, »toda ne moreva drugače: morava se veseliti, da si premagal samega sebe.«

Janezu se je zdelo, da ne bi mogel prenašati, če bi se sedaj moral peljati domov in poslušati vse te ljudi, ki bi ga poveljevali, ker je bil uničil svojo bodočnost. Iskal je kak izgovor, da mu ne bi bilo treba nikogar srečati, preden se je dokopal do večjega miru. Zdaj sta se pravkar peljala mimo kraja, kjer se je odepila steza proti hiši na barju. »Oče, ali ne bi hoteli malo ustaviti? Mislim, da bi šel k Lenki in ž njo govorili.«

Oče je rade volje ustavil konja. »Samo čimprej prid domov, da se spočiješ«, je rekel.

(Dalje prihodnjič)

Organizirani osvobodilni pokret ruskih narodov

Razgovor z generalom Šilenkovom o organizaciji protiboljševiških ruskih narodov

Berlin, 21. novembra. O organizaciji in postavljenem cilju po generalu Vlasovu vodene ruske osvobodilne armade, ki se zaradi pomoči Reicha vedno bolj izpopolnjuje, je podal eden izmed najbližjih sodrušnikov generala Vlasova, general Šilenkov zasopniku »Ostpreddiensta« s poljskimi bogate podrobnosti. General Šilenkov se je, ker dobro pozna bistvo boljševizma, tudi postavil v prve vrste protiboljševiške boje fronte vzhodnih narodov. Osvobodilni pokret, ki mu stoji na čelu general Vlasov, je neposredno nadaljevanje tistega velikega boja, ki so ga narodi Rusije bili skozi mnoga leta, da bi si priborili svojo nezavisnost in svobodo. Osvobodilni pokret narodov Rusije samo za to ni imel uspeha, ker se je pojavljaj v razdobljenih akcijah in ni bil voden po nobeni za organizacijo sposobni sili.

Organizacija in skupljanje aktivnih sil narodov Rusije za boj proti boljševizmu je bila mogoča šele tedaj, ko je vojna porušila zid, ki so ga bili postavili boljševiki med Rusijo in ostalim svetom. Stalin je upal, da bo izrabil vojno zato, da narodom Rusije prikrje notranji bojni položaj. Postal pa je ravno izhodišče organiziranega osvobodilnega pokreta narodov Rusije. Mnogo milijonov bivših sovjetskih ljudi, ki so ušli trinoštvu Stalina in so dobili možnost, da se organizirajo v notranji skupnosti, je sprejelo boj proti boljševizmu. General Vlasov se je med temi milijoni pokazal kot tista osebnost, ki je najpopolnejše in najjasnejše spoznal stremeljenja narodov Rusije in jih dovedel do izraza. Pod njegovim vodstvom se izvršuje že več kakor tri leta skupljanje narodov Rusije, ki stremi za uničenjem boljševizma. V tem času se je mnogo storilo.

Proti boljševizmu stoje tisti milijoni, ki so v toku vojne lahko ušli iz boljševiške ječe in ki se hočejo vrniti v boljševizma rešeno domovino. Ali on se ne oslanja samo na te množice. V glavnem se opira na narode, ki so onstran fronte in ki ječijo pod bremenom vojne in boljševiškega terorja. Oni čakajo na uro osvoboditve. Že sedaj dvigajo v sovjetskem zaledju oboževane skupine bojni prapor proti Stalinovemu trinoštvu. Tostran fronte je del naroda, ki je dobil možnost za organiziran nastop. Onstran fronte je narod, ki je z nami nezdružljivo povezan. V sovjetskem zaledju se pojavljajo spontano kmetje, delavci in vojniki, ki se imenujejo »Vlasovi ljudje«. Ta spontani protiboljševiški bojni pokret je najboljši dokaz za to, da čakajo množice samo, da bodo postale organizirana bojna sila, ki bo vrgla boljševiško diktaturo.

Naše bodoče sodelovanje se bo izvršilo na temelju priznanja polne enakopravnosti vseh narodov, ki so naseljeni na ozemlju sedenja Sovjetske zveze. Vsak narod naj dobi možnost, da si sam določi svojo usodo, v tem razumevajoč državno samoodlobo. Vsak narod naj ima možnost, da živi in dela na zemlji, ki jo je nasledil po svojih prednikih, kakor to ustreza njegovi nacionalni kulturi.

Mi razpolagamo sedaj s politično izsolanimi in moralno utrujenimi ljudmi v številu, ki v tisočih presega tiste izsolane moči, s katerimi je svoječasno boljševizem pričel boj za oblast. Najbolj našega naroda, ki so

večinoma že na fronti in pri delu pokazali požrtvovalnost, so nam na razpolago.

Pomoč Nemčije je za nas neprecenljive vrednosti. Nemčija je kot prva dvignila bojni prapor proti boljševizmu in je nastopila proti poskusom internacionalizma. Narodi Rusije to hvaležno priznavajo. Nemčija je našemu osvobodilnemu pokretu izkazala ne precenljivo pomoč s tem, da je porušila zid, ki nas je ločil od Evrope.

Upi v uspeh proti boljševizmu, niso bili nikoli tako ugodni kakor sedaj. 1. Narodi Rusije so spoznali drzko prevaro, s katero operira v tej vojni Stalin. Sedaj je vsakemu jasno, da ne vodi boljševizem nobene vojne za obrambo očetnjave, ampak imperialistično

zavojevalno vojno. 2. Mera trpljenja narodov, podjarjenih po boljševizmu, je prepolna. Z revolverskimi kroglami se ne morejo nasititi lačna usta. Z bičem se ne osušijo solze. 3. Proti boljševizmu sedaj nastopajo tudi nacionalne sile narodov Evrope, ki so jih njihove vlade izdale in so postali žrtev boljševizma. 4. Osvobodilni pokret narodov Rusije je našel v osvobodilni armadi in njenem središnjem organu organizatorično soodličje, ki ga rabi.

Boljševizem je dosegel neke vojaške uspehe, toda ne na temelju svoje notranje moči. Kot politični sistem je boljševizem že davno propadel. Drži se samo še radi svojega grozovitega terorja.

Razvoj raketnega sistema

Razmišljanje o učinku novega orožja / Napisal B. W. Bedmeier

Trenutek, ko je nemški raketni izstrelak napolnil območje pristanišča v Antwerpnu s čudnim zamolkim zvokom, bo ostal v zgodovini orožne tehnike zapisan kot eden izmed najbolj pomembnih dni, čigar pomen prekaša celo 15. junij. Ko se je tega dne dvajset minut pred polnočjo orožje »V 1« prvokrat uporabilo za napad na veliki prostor Londona, se je izvršil prvi nastop novega orožja, je bil v razvoju raketnega sistema očit napredek, ki bo v sledečem razdobju kljuboval najbolj rafiniranim poskusom omalovaževanja od strani agitacije.

Raketno orožje si je v tem trenutku svoje uporabe na neki izmed najbolj važnih evropskih kontinentalnih front pridobilo tudi operativno važnost, čeprav se nam je zdelo prvotno samo kot realizacija povračilne misli.

Ceprav so merodajni nemški krogi zelo malo pripravljeni k temu, da bi prodrli popolno možnost učinka raketnih izstrelkov, ker se pač vsak izumitelj seveda plaši, da bi vzbudil pretrana pričakovanja, nam je vendarle jasno, da se je začelo prevrednotenje dosedaj običajnih pojmov.

Raketno orožje bo nekdanje postalo v svojem razvoju gotovo najostrejši tekmeč zračnega orožja. Vsaki nadaljnji dan, ki ta vojna traja, bo še celó po angleškem presojanju pripomogel k izpolnitvi tega orožja. Ako hočemo vzporediti učinek »V 1« z vzemirjevalnimi napadi britanskih skupin bombnikov moskito, ki vidijo svojo nalogo pred vsem v izživljanju alarmov, v vznemirjanju prebivalstva in v tem, da se mora prenehati z delom, je ta primerjava enega orožja z drugim načelno pravilna, čeprav napravi večji učinek kontinuiteta v uporabi »V 1« z njenim stalnim, dan in noč trajajočim vznemirjanjem. »V 2« se mora — če hočemo ostati pri tem primeru prispodobiti z zračnim orožjem — vzporediti z operativnim skupinami bombnikov, ki se uporabljajo radi uničevanja določenih ciljev.

Očitno je, da je pri novem nemškem raketnem orožju v primeri z orožjem »V 1« znatno večja sigurnost pri merjenju na cilj in njega pogoditvi.

Iz skušen pri uporabi krilatih bomb so spoznali nek vodilni mehanizem, ki usposobi raketne izstrelke, da zadenejo z največjo točnostjo prostor, kamor se meri. Obstreljevanje antwerpenskega pristanišča, torej relativno malega cilja, je mogoče samo pri precizni sposobnosti krmarjenja razstrelka. Točno naznačenje prizadetih londonskih mestnih delov v uradnih nemških poročilih preko tega že podčrta, kako načrtno se lahko uporabi to orožje. Nasproti zračnemu orožju ima še to prednost, da ni odvisno od slabih prilik in je lahko aktivno tudi v megli,

snegu in dežju, ko je bombnikom in lovskim letalom polet in pristanež nemogoč.

»V 2« ima razen tega še prednost, da je praktično neuničljivo. Radi svoje skoraj nepojmljive hitrosti, ki daleč presega ono zvoka z 20 km na minuto — 1180 km na uro — se po akustičnih merilnih pripravah ne more zaznati, kakor je tudi optično opazovanje do skrajnosti otežkočeno, vsekakor pa ne zadostuje, da bi se pravočasno uporabili protiletalsko topništvo ali lovci radi obrambe.

Bilo bi brezplodno početje, da bi se označile že tehnične poudarosti »V 2«. Nasprotnik tukaj samo lahko na široko domneva o stvarih, ki si večinoma nasprotujejo, ker ima vsak tako zvaní očividec druge višje.

Churchill trdi, da gre pri »V 2« za raketo na daljavo, o kateri domneva, da hiti približno 93 do 110 km visoko skozi stratosfero, da potem navpično pade na ciljni prostor. Ta polet v večji višini deluje pri padcu tako, da se bolj globoko zarije v zemljo, ter se radi tega pri primernem povečanju razstrelilne snovi po kaže povečano razstrelilni učinek v primeri z »V 1«.

Izkoriščanje stratosfere, tako kakor to domneva Churchill, bi teoretično jamčilo za to, da se lahko premagajo vse razdalje. Mesta, kjer so udarili izstrelki, se omenjajo v britanskih poročilih s pristavkom, da »so razdeljena po vsem otokus«.

Zaradi možnosti, da premagajo izstrelki velike razdalje, vprašanje odstrelitve ni noben problem. Vsekakor so izven sovražnikovega dosega in so tako premišljeno narejena, da se spremeni vsaka domneva v ugotovitev uganek brez zadovoljive rešitve.

Nemški narod sledi učinku »V 2« z izrednim zanimanjem, ker tu najde prvo udeleževanje fanatične predanosti svojemu delu v oboževanih obratih. Trdota boja, ki ga trenutno doživljamo, ne dopušča nobenih nagnjenj do iluzij.

Danes se še ne more pregledati, kako daleč bo uporaba »V 2« proti antwerpenskemu pristanišču, ki je za Hamburgom največje v Evropi, oškodovala dovoz in s tem ofenziv-

General Vlasov

Sedanji general Vlasov je bil rojen 1. novembra leta 1901. kot sin kmeta v ruski guberniji Nižnji Novgorod; vsa vas je smatrala kot srečen znak, da je bil trinajsti otrok v družini. 24 let je služil v Rdeči armadi in se je povzpel od navadnega vojaka do generala po vseh dosegljivih stopnjah. Svoje znanje je pokazal takrat, ko so bile diviziji, ki jo je on vodil, istočasno dodeljene tri prehodne zastave kot odlikovanje, in se nadalje pojasnjuje z dejstvom, da mu je bila leta 1938/39. poverjena funkcija svetovalca pri Čangkajšku v Nankiju. Pri izbruhu vojne je bil Vlasov poveljujoči general 4. mobiliziranega armadnega zbora in je bil pri obrambi Kijeva proti nemškemu napadu uporabljen kot vrhovni poveljnik 37. armade in zastopajoči vrhovni poveljnik jugozapadne armadne skupine. Obramba Moskve je videla generala Vlasova kot vrhovnega poveljnika 20. napadalne armade. Tukaj je bil odlikovan z redom Lenina, ko mu je že preje bil podeljen red rdeče zastave in spominske kolajne »20 let rdeče armade«. V težkih neverjetno zgubonosnih bojih pred Leningradom jeseni leta 1942. je bil generalni poročnik Vlasov kot zastopajoči vrhovni poveljnik skupine pri Volhovu po uničenju svoje armade, in potem, ko je več dni taval po močvirju, ujet. Ta dogodek pa ni bil samo zunanji v njegovem življenju. V ujetništvu se je zgodilo njegovo notranje spreobrnjenje. Pod njegovim vodstvom je bil sedaj ustanovljen komitej za osvoboditev narodov Rusije.

ne načrte zaveznikov. Priprave oklopnjakov in množestveno zbiranje topništva v prostori pri Nimmwegnu in Aachnu kažejo prej kot slej na to, da bosta druga britanska in prva severnoamerikanska armada podvezle ofenzivne sunke, ki bi bili lahko v koordinaciji z ofenzivo tretje severnoamerikanske armade Pattona v loirinskem prostoru. Na razvoj te ofenzive pa ima vsekakor ogrožanje Antwerpna lahko najmočnejši vpliv.

Razvoj raketnega orožja sledi dvoma še ni zaključen. Z avtoritativne strani so šele sedaj spet dali zagotovilo, da se dela grozljivo na njegovi izpolnitvi. Svojo prvo uporabo je našel raketni princip v topovih za streljanje v množici pri oddelkih metalcev, ki so se posebno izkazali pri obrambi napadalnih sunkov nasprotnika v množicah, pri razbijanju njegovih v bližini fronte pripravljenih čet in pri pripravi lastnih napadalnih podjetij radi zadrževanja obrambne pripravljenosti nasprotnika. Nemški »strahovi oklopnjakov« (Panzercheck) se uporabljali raketni princip, da bi dosegli obdobje vanja vredno probojno silo svojih izstrelkov.

Orožje »V« se razvija sedaj v bojno orožje prvega reda, čigar popolni operativni pomen v odprti vojni na bojnem polju se lahko šele domneva.

Ako so sedaj nemške divizije v obrambnih bitkah Vzhoda in Zapada v dramatičnem boju za pridobivanje časa, pomeni vsaka pridobljena minuta nov napredek v razviku orožja, ki v svojem polnem učinku lahko izravna škodo, ki so nastale v Nemčiji iz sovražnikove premoči ljudi in materiala.

Koristolovci srca /

II. Kavalir veleprodajalec

(Dalje in konec.)

V nedeljo sta šla v kino, in ko je hotela nekaj ugovarjati, da je on plačal vstopnice, je on to z razžaljenim obrazom odklonil. »Vedeti morate, gospodična Else«, je resno rekel, »da sem kavalir.« Kakor se je zdelo, je on to besedo zelo ljubil in večkrat rabil. V kinu je neobito sedel zraven nje, gledal nepremično na platno in se ji ni upal niti najmanj približati. Bil je res kavalir.

Nekega krasnega večera v avgustu se je peljal z njo v Treptol, da si ogledata umetni ogenj. Sedela sta na obali See, in sta gledala na lesketajoče se srebrne trake, s katerimi se je mesec zrcalil v vodni gladini. Molče je vzdignil čašo in ji napil.

»Videti ste danes nekočliko razburjeni, gospod Metzger«, se je skušala šaliti.

»Vi pa tudi vse vidite«, je presenečeno odgovoril, »res sem razburjen. Ali veste, da sem nekaj našel?«

Takoj je vedela, kaj je menil. »Ali je do bro?« je vprašala brez diha.

»Izvrstno!« je ves radosten odgovoril. »Si cer samo klet — pač pa prvovrstni odjemalci. Ves popoldan sem opazoval z nasprotni strani, vrata nikoli ne stoji mirna lastnika sta stara človeka in bi rada pro dala.«

Nič več ni videla lepe pokrajine in je hotela vse točno vedeti. Rade volje ji je vse pojasnil, o najemninah, o prometu, o zaslužku. Ljudje so hoteli tri tisoč pet sto mark za trgovino z vso zalogo. »Če bi trgovino kupil, bi seveda moral imeti nekoč, ki ume stvar in mi pomaga — ali ni tako, gospodična Else?« Občutila je, kako je zardela in je vneto priklimala.

Molčal je in zamišljen gledal v luč ene izmed velikih električnih krogel. Hipoma je začuden vzdignil glavo; neki mimo idoč gospod ga je ostro pogledal in je potem šel ravnodušno dalje. Začuden je gledal za njim,

Zgodbe o ženitnih goljufih Pripoveduje Edith Wildbrunn

ali ker se oni drugi ni obrnil, se je zazrl po temni vodni gladini.

Topovski strel je hipno prekinil tišino in trenutno je postalo temno. Zlata krogla je šinila proti nebu in se je razletela v tisoče pestrih zvezdic. Else je pritaženo kriknila in je nehotе zgrabila njegovo roko. On jo je trdno prijel in je ni več spustil. Napravila je nekaj slabotnih rokusov, da bi mu jo izvila, potem mu je pa prepustila roko. Povsod ne okoli je ropotalo in pokalo, svetleča sonca so se vrtila, prikazale so se zlatosvetlika joče živalske slike in rdeče in zelene zvezde so se razletele na nočnem nebu in potem jih je spet obšla črna tema. Hipno je občutila njegovo roko ob svojih ramenih in lahek poljub se je dotaknil njenih ustnic. »Ali mi hočete pomagati, gospodična Else«, se je šlihal njegov boječ glas. Ni mu odgovoriti in je še bolj stisnila njegovo roko.

Ko je bil umetni ogenj pri kraju, sta še vedno sedela in držala roko v roki. Poklical je natakarka in naročil še dva kozarca piva. Ona je stresla z glavo, ali on ji ni pustil da bi spregovorila. »Saj sem vendar kavalir«, je rekel ponosno.

Delala sta načrte, kako si bošta skupaj uredila trgovino. Ona je bilo dobro izvedena v tem, ker je bila že nad deset let v oddelku Električno oknico bi seveda tudi morala imeti.

»Za to pa ne bo dovolj denarja, je menil z naqubanim čelom.

»Pa saj je treba plačati samo obrok, Arne«, mu je prevažno odvrnila.

»Ne, z dolgovni ne smeva začeti«, je zmajal z glavo, v takih zadevah sem natančen. Ne denar moram še neke dobiti.«

»Koliko ti še manjka?« je vprašala boječe.

»Ako hočeva vse imeti tako, kakor si ti rekla«, je omenil zamišljeno, »bo pa le prišlo do dva tisoč mark.«

»Ali toliko pa nimam!« je zaklicala boječe.

On se je smehljaj. »Kdo pa bo tako skop, Else«, je rekel očetovsko, »saj vem, da si zadela v loteriji.«

»Jaz zadela? Nikoli!« Razburjena ga je pogledala.

»Ali, Else...«

»To je samo govorica deklet v trgovini. Držala sem jezik za zobmi, ker mi tako ne bi verjele. Kdo pa ti je to pravil?«

Gospod Metzger je prebledel. »Nikar me ne varaj!« je zaklical trenutno tako glasno, da so ostali gosti postali pozorni in je sunil njeno roko nazaj. Toda potem je stisnil ustnice in hitro izpil pivo.

Plašno ga je pogledala. Povesil je glavo in strmel v mizo. Potem je segel v žep in vzal iz njega nekaj mikelnestega denarja.

»Ali se hudeš?« je vprašala tiho in je skušala, da bi mu božala roko. Grobo je potegnil roko nazaj in ni odgovoril. »Mar sem jaz zakrivila govorico«, je zašepetala in v očeh je imela solze, »tisto malo kar sem si prihranila, ne zadostuje ne za to ne za ono.«

»Koliko pa je?« je vprašal, ne da bi jo pogledal.

»Tri sto mark«, je boječe odvrnila.

Molčal je in trkal po mizi. »Prinesite še dve pivu!«, je zaklical natakarku.

»Pa saj moja čaša še ni prazna«, je omenila obotavljivo.

»Postalo«, se je smehljaj in dal znak natakarku, da lahko gre. »Saj veš, da sem kavalir.« In ko jo je spremil do doma, je čakal še deset minut pred vrati. Potem se je pojavila temna senca v hišnih vratih, mu stisnila v roko neko knjižico in je hotela zginiti. Ali on jo je prijel za roko in jo poljubil.

Ko je spet zaprla vrata, je stopil pod neko ulično svetilko in je odprl hranilno knjižico. Zadovoljen je bral vpise, dal jo je v žep in odšel veselo življajoč. Hipoma je imel občutek kakor da bi ga nekdo zasledoval, ali po vsej ulici ni bilo videti nobene človeka.

Drugo jutro je bil gospod Metzger že zgodaj v hranilnici. Predložil je knjižico v oken-

cu hranilnice in je čez nekaj časa dobil 300 mark. Skrbno je spravil denar v listnico in je šel proti vratom.

Baš je hotel vstopiti v cestno železnico, ko je nekdo položil roko na njegova ramena. »Pojdite z menoj in bodite mirni«, je rekel vsiljiv glas, »kriminalna policija.«

Obravnava protibrezposelnemu delavcu Schwemmerju, ki je pod mnogimi napačnimi imeni nastopal kot ženitveni goljuf, je bila zelo dramatična. Kajti glavna priča, nastavljenka v veletrgovini, Else Wegner, se ni kakor ni dala pregovoriti, da bi obtožena obremenila. »Krivico mu delate«, je vedno spet zaklicala, »ker on me ni ogoljufal. Hotel se je z menoj poročiti. Pustite ga na miru!«

In ko je državni pravdnik predlagal tri leta ječe, je histerično zavpila in se hotela vreči na obtožena, ki je ozlovoljen sedel na obtožni klopi. »Tako ga izpustite!« je zaklicala, medtem ko so jo sodni slugi s trudom zadržali, »saj ni nič napravil! To je moj denar, to se vas nič ne tiče! Takoj ga morate izpustiti — on je vendarle kavalir!«

Bo svetu

Pod vplivom pred kratkim v Sofiji ustanovljenega društva brezbožnikov je prepovedal bolgarski prosvetni minister verski pouk v vseh srednjih šolah. Vsem osebam, ki so študirale teologijo, se odvzame pravica, da bi postali učitelji. Stirje bolgarski metropolit so bili aretirani.

Znani irski pesnik Robert Burns (1759 do 1796) je leta 1785 zložil pesem, posvečeno miši in uši. Vsebinsko za slednjo pesem je povzel, ko je nekoč v cerkvi videl uš na kloboku neke ženske.

Ob zgornji Donavi sta ob nekem letalskem alarmu ključavničar Karel Kuschner in Orel Sabo iskala kritja v nekem podzemeljskem rovu. Kuscher pa ni mogel strpeti, da si ne bi prižgal cigarete. Naključje je hotelo, da se je pri tej priliki v rovu vnel treskavi plin in je nastal požar. Kuscher in Sabo sta bila ožgana ter so ju morali prepekljati v bolnišnico.

Ni bo prej miru, dokler komunizem ne bo uničen

Le štiri stene ostanejo po komunističnem ropanju

Ljubljanski »Slovenec« poroča:

Ker imajo komunisti zadnje tedne same zgube in doživljajo poraz za porazom, se v svoji nemoči in jezi maščujejo nad nebranimi ljudstvom. V manj zaščitenih in bolj oddaljenih krajih morajo ljudje še vedno prenašati divjaška ropanja komunistov.

Tako prihajajo iz Dobrepolj poročila, da so prve dni novembra komunisti že ponovno izropali dolino. Pri tem so z ljudmi zelo surovo postopali in jih pretepali. Najbolj so se znesli nad onimi, ki so se ropanju upirali. Dobrepoljskim kmetom so odpeljali okrog 60 glav živine. Poleg živine so odpeljali vse, kar je bilo le nekoliko uporabno. Po ropanju so z naprednim blagom naglo odšli proti Krki in naprej v Belo Krajino.

*

Tudi vas Kalce in okolica je bila izropana približno v istem času kot Dobrepolje. Odpeljali so več konj, nekaj goveje živine in prašičev. Ljudem so pobrali obleke, žita in nekaj voz, da so mogli ukradeno odpeljati.

*

V Črnem vrhu nad Idrijo komunisti počenajo vedno večje nasilje. V noči med 3. in 4. novembrom so odpeljali 7 družin. Odpeljali so celotno mater z več otroki. Kje so te družine sedaj, nihče ne ve. Tem družinam, ki so jih odpeljali, so pobrali vse, kar ni bilo vzdano: orodje, obleke, živež, živino, vozove, perilo.

Pa tudi na druge načine se komunisti maščujejo nad civilnim prebivalstvom, ki se ne maha ravnanju po komunističnih navodilih. Tako so zadnje nedelje v oktobru komunisti iz zasede streljali na ljudi, ki so šli k maši na Črni vrh nad Polhovim Gradcem. Ker tukaj že dolgo ni bilo svete daritve, so se ljudje v velikem številu odzvali tej priložnosti. Med ljudmi ni bilo žrtv, ker so polhograjski domobranci komunistično zasedo o pravem času razgnali. Pri tej akciji sta bila dva komunisti ubita.

Komunistično nasilje vlada povsod tam, kjer še ni domobrancev. Zato mnogo ljudi

beži v varstvo domobranskih posadk. Raje zapustijo vse, samo da niso prepuščeni komunističnemu nasilju.

Posebno iz spodnjega dela Notranjske prihajajo vedno znova številni begunci na Rakek. Tukaj jim gredo oblasti in Slovensko domobranstvo močno na roko. Za begunce so organizirali skupno kuhinjo. Prostori kuhinje so zelo dobro urejeni, uprava pa skrbi za zadostno prehrano. Pri vsem delu in skrbi za begunce, zelo mnogo pomaga in žrtvuje g. kaplan iz Cerknice. Sedaj je na Rakeku 720 beguncev. Hrano imajo v skupni kuhinji, stanujejo pa pri dobrih družinah.

Tudi v Hotedersčici so se iz okolice Črnega vrha nad Idrijo zatekli nekatere slovenske družine, ki so morale mnogo trpeti od laških komunistov.

Mnogo je naš narod moral že pretrpeti, tako da se je trpljenja že skoraj navadil. Ven-

Vesti iz Ljubljane in okolice

Komunistični poraz pri St. Vidu na Dolenjskem. Komunisti so oktobra po vsaki ceni hoteli zasesti domobransko postojanko St. Vid pri Stični. Nič manj kot 9 brigad so došli na ta napad. A domobranci so bili čuječi in so o pravem času izvedeli, da jih mislijo komunisti napasti. Zato so se dobro pripravili in navallili na zbirajoče se komunistične brigade, še preden so utegnile napasti. Banditi so se razbežali na vse strani in pustili na bojišču 90 mrtvih. Med komunističnimi napadalci je bilo precej mobilizirancev s Štajerskega. Meničaninova skupina zadaja komunistom še zmerom hude udarce. V odločilni noči, ki so komunisti skušali napasti St. Vid pri Stični, je del Meničaninove skupine naletel na neko razbojniško četo. Domobranci so navallili nanje in jih po kratkem, a srditem boju poglavi v beg.

Naslednje popoldne so domobranci napadli komuniste v smeri ceste, ki vodi proti Stični. Domobranci so pomagalo nemško letalo, ki je sipalo na bandite smrtonosne svinčenke. Še preden so se komunisti zavedeli, so stopili v akcijo domobranci tanki, za hrbtom komunističnih brigad pa sta se na lepem znašli domobranci udarni bojni skupini, ki sta se vračali s svojega pohoda po Dolenjski. Tako so bili komunisti od vseh strani obkrojeni in niso imeli drugega izhoda ko paničen beg. Na bojišču je obležalo 180 razbojnikov. Tako so komunisti namesto zmage doživeli pri St. Vidu enega svojih največjih porazov.

Dve premijeri sta bili konec oktobra v ljubljanskih gledališčih in sicer v operi nova Dostalova opereta »Clivia« in v dramskem gledališču pravljica igra »Triglavska roža« Mirka Kuničica. Obe premijeri sta imeli lep uspeh pri občinstvu.

Madež srpa in kladi mora zginiti s slovenske zemlje Tako vzklja list »Slovenec«, ko poroča: Nekatero slovenske žene in da jim sedaj služijo v tako imenovanih delavskih bataljonih. Na zadnji dan v oktobru je iz te tlake pribežala v Novo mesto neka Jenko Mici. Ubežnica je pripovedovala iz življenja tega kazenskega delavskega bataljona grozne reči. Delavski bataljon straži jo močne komunistične straže, tako da je nesrečnim delavcem nemogoče uiti. Komu-

dar ne smemo pozabiti na vse te zločine, ki se vsak dan pojavljajo nad našimi slovenskimi družinami. Komunisti celó razpisujejo tekmovanja za ropanje. Pod geslom »Vse za našo vojsko« so pozvali vse tolpe, naj v svojem okolišu nabere kar največ obleke, hrane in drugih življenjsko potrebnih stvari. Kje bo vse to ta razcapana drhal dobila? Jasnó je, da samo z ropi. In brigade sedaj tekmujejo, katera bo največ družin napravila za berače. Ali moremo slutiti, koliko gorja in solz povzročajo te komunistične tolpe. Vedno znova spoznavamo, v koliko korist je našemu narodu Slovensko domobranstvo. Kjer ima svoje postojanke, tam je red in mir, tam najdejo zavetje in pomoč vsi tisti, ki tega iščejo. Naj se vsi tisti mladiči, ki se izgubljajo v praznih frazah in modrovanju, kako izven domobranstva pomagati narodu, vprašajo, če so s svojim destruktivnim tuhtanjem že rešili le enega človeka pred komunističnim nasiljem. V bratski sloji moramo bodisi z orožjem, bodisi z dejansko pomočjo otirati solze trpečim med našim narodom.

Nov zverinski umor banditov odkrit

Lastno poročilo

vH. Krainburg, 21. novembra. Pred kratkim so odkrili pri St. Lorenzu (Kreis Krainburg) nov zverinski umor banditov, čegar žrtev je tokrat bila mlada žena Josefa Starc, mati dveh otrok, od katerih je najmlajši star šele nekaj mesecev.

V noči na 11. oktober so jo banditi prenetili v njeni hiši in jo odpeljali. Konec oktobra je pripovedoval nek bivši pripadnik tolpe, ki je prebežal k domobrancem, da je bila Starcova ustreljena v okolici St. Lorenza. Oddelek domobrancev se je nato podal na označeni kraj in v resnici našel v pol metra globokem grobu pohabljen truplo Josefe Starcove; nesrečnici so bile iztaknjene oči, glava oblitla s krvjo, roke trdno zvezane. Domobranci so prenesli truplo v Krainburg, kjer je našla Josefa Starc svoje večno počivališče.

V vseh vaseh, skozi katere se je vozil voz s truplom Josefe Starcove si je prebivalstvo z največjim ogorčenjem ogledalo žrtev groznega umora. Mnogi so odkrito preklinjali zverinske sovražnike naroda, ki se držejo, imenovati se »ljudske osvoboditelji«. Tako si banditi — namesto da bi oplaili prebivalstvo — nakopile samo odkrito in opravičeno sovraštvo poštenih, domovino ljubečih Gorenjcev.

skemu narodu, ki je vedno s takim spoštovanjem izgovarjal materino ime. Naši dedje so nas učili ljubezni do matere, za blagor slovenskih mater se danes borijo naši domobranci. Prepričani smo, da jim bo uspelo z naše zemlje pregnati zločinske komuniste, ki jim nobena svetinja ni draga. Takrat bodo sedanje žrtve slovenskih mater kronane s hvalečnostjo za vztrajnost v teh dneh, ko se naše matere upajo tudi pred oboroženim komunistom braniti tisto, za kar so šli slovenski sinovi — domobranci v boj.

nisti so te ujete Slovence gonili delat na samotne njive. Ženske so morale opravljati težakša dela. Včasih so morale celó ceste prekopavati. Ob težkem delu pa je bila hrana prav slaba: zjutraj in zvečer skoraj neslan močnik na vodi, opoldne fižol in krompir. Na takšno človeka nevedno usodo so komunisti obsojili te nesrečnike, ki se morajo potikati iz kraja v kraj in opravljati najsrmočnejša dela samo zaradi tega, ker niso hoteli zatajiti dragih svetinj vere in naroda. S takšno enakostjo mislijo ti komunistični zločinci blagosloviti naš narod. Nikdar, nikdar ne smemo zavladati oni, ki sramotijo naše matere in sestre. Izginiti mora z naše zemlje madež srpa in kladi v znova zasijati luč naših narodnih svetinj.

Zaplemba imovine upornikov. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja odločbo o zaplenitvi imovine upornikov dr. Zwitterja Franca, univ. profesorja in Sturma Franca, univ. profesorja, obeh iz Ljubljane.

Komunisti so nečloveško pretepali nosečo ženo, ki so ji pred dvema mesecema umorili moža. V noči od petega na šestni november so komunisti zopet zagrešili nov zločin nad slovensko družino, najbolj pa nad materjo te družine. Komunistična skupina je obkolila hišo posestnice Sušnik Ane na Belem. Pred dvema mesecema so komunisti že ubili gospodarja, sedaj pa so hoteli uničiti celo družino. Najprej so se spravili na ropanje. Iz hlevov so pobrali dva prašiča in ju takoj zaklali, odnesli so s seboj eno vrečo moke, precej žganja, 6 hlebov kruha, vso obleko, last domačega sina, katerega so komunisti tudi iskali, pa se jim je srečno skril. Ti tolovaji so pobrali s seboj tudi plenice, ki jih je gospodinja skrbno pripravljala, ker je pričakovala otroka. Ko so vse oropali, so komunistični zločinci začeli pretepati gospodinjino Ano, ki je tik pred porodom. Gospodinjini je pravočasno uspelo uiti iz rok besnih tolovajev. Komunisti so streljali za njo, a je k sreči niso zadeli. Po telesu ima hude poškodbe in je morala iskati zdravniško pomoč. Takšna nasilstva nad slovenskimi materami, piše ljubljanski »Slovenec«, nas silijo, da odredimo tem tolovajskim izvržkom pripadnost k našemu sloven-

Postleitzahl auf den Paketen ganz groß!

4-5 cm groß und so deutlich soll sie sein, wie hier abgebildet.

Denn:

In den Packkammern und auf den Bahnsteigen muß die Postleitzahl auch nachts und bei schlechtem Licht gut lesbar sein, wenn das Paket schnell ankommen soll. In der Absenderangabe und auf den Paketkarten ist die kleinere, für Briefsendungen geltende Form der Postleitzahl anzusetzen.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

ACHTUNG, ELTERN!

Das Gesundheitsamt Krainburg hat im vorigen Jahr eine Diphtherie-, Scharlach-Schutzimpfung durchgeführt, bei der aber die Beteiligung besonders der Kleinkinder nicht befriedigend war.

Nach dieser Schutzimpfung ist die Zahl der Diphtherieerkrankungen in Krainburg und Umgebung stark gesunken. Im heurigen Herbst beobachten wir wieder ein starkes Ansteigen der Erkrankungen an Diphtherie. Es erkrankten aber nur Kinder, die im vorigen Jahr nicht geimpft worden sind, während die Geimpften von Diphtherie verschont bleiben.

Die Eltern werden deshalb aufgefordert, ihre über 2 Jahre alten, im Vorjahr gegen Diphtherie und Scharlach nicht geimpften Kinder bestimmt zur heurigen Schutzimpfung zu bringen, die im Gesundheitsamt, Landratsgebäude, stattfindet. Auch Schulkinder können kommen.

Geimpft wird vom 15. XI. an jedem Mittwoch von 9 bis 11 Uhr. Eine Wiederholung der Impfung nach vier Wochen ist für den Erfolg notwendig.

Die Impfung ist gefahrlos.

Eltern, schützt Eure Kinder!

L. V. der Amtsarzt: Dr. Kopf, Medizinalrat.

POZOR STARI!

Zdravstveni urad v Krainburgu je lansko leto izvedel zaščitno cepljenje proti davici in škriatinki, katerega se pa zlasti mali otroci niso udeležili v zadostnem številu.

Po tem cepljenju je število obojenj za davico in škriatinko v Krainburgu in okolici močno padlo. Letošnje jesen opazujemo močno naraščanje obojenj. Obolijo pa le otroci, ki lansko leto niso bili cepljeni, medtem ko izmed cepljenih ni skoraj nobeden oboliel za davico.

Starši se zato pozivajo, da svoje nad 2 leti stare otroke, ki lansko leto niso bili cepljeni proti davici in škriatinki, sigurno pripeljejo k letošnjem cepljenju, ki se vrši v zdravstvenem uradu, poslopje Landrata. Cepljenja se lahko udeležijo tudi šolski otroci.

Cepljenje se vrši vsako sredo od 15. XI. dalje od 9. do 11. ure in se mora po štirih tednih ponoviti, da je uspeh zasiguran.

Cepljenje je brez nevarnosti.

Starši, čuvajte svoje otroke!

L. V. der Amtsarzt: Dr. Kopf, Medizinalrat.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem hramenja žalostno vest, da je na Vahodu izgubil svoje mlado življenje

FRANČ PESTOVNIK, Geodet.
v starosti 21 let.
Padel je dne 9. sept. 1944. Naj mu bo lahka tujja zemlja!
Kanker, v novemburu 1944.
Zaljubljeni mati, sestro, brat in ostali sorodniki.

DANKSAGUNG
Allen denen, welche meinen über alles geliebten Sohn **MAX DEBEUX**, Grenadier, beim letzten Geleit begleitet haben, allen welche mit mir den unermesslichen Schmerz mitfühlen halfen, allen denjenigen, welche die Blumen und Kränze gesendet haben für sein frühes Grab, meinen herzlichen Dank. Auch meinen herzlichsten Dank dem Sängerkorps für die ergreifenden Trauerlieder.
Neumarkt, im November 1944.
Die trauernde Mutter, Tante u. übrige Verwandtschaft.

ZAHVALA
Vsem, ki ste spremlili mojega ljubega, dobrega sina **MAXA DEBEUXA**, Grenadierja, na njegovi zadnji poti, vsem, ki čutite z menoj, kaj sem izgubil, vsem, ki ste poklonili svetla za njegov pretrani grob, kakor tudi pevskemu zboru, se najtopleje zahvaljujem.
Neumarkt, v novemburu 1944.
Zaljubljeni mati, teta in ostalo sorodstvo.

MALI OGLASI

SLUŽBE ISCE

Brezplačno bi pomagala v kuhinji kakšnega hotela ali gostilne, da bi se izučila kuhanja. Naslov pri Karawanken Bote. Klagenfurt, pod št. 7229-2.

Dolžnostno leto želi odslužiti dedke z dežele, najraje pri silvilji, kjer bi imela priliko se priučiti nekoliko šivanja. - Naslov v Kar. Bote, Krainburg. 4435-2

Izročila bi se rada za šiviljo, Kavčič Johanna, Ober Gamlitz št. 26, Post St. Velt/Savce. 4424-2

SLUŽBO DOBI

Sprejemam krojaškega vajenca! - Jos. Paulič, Am Hang 102 (Klanz), Krainburg. 4423-1

ISCE V NAJEM

Soba s pritliklami, brez posteljnine, s posebnim vzhodom, v bližini Intesa, zamenjam za enako, ki bi bila v bližini mesta ali v mestu. - Ponudbe pod »Zamenjama« na K. B., Krbg. 4439-4

P R O D A M

Prodam dobro ohranjen gramofon z 10 ploščami za 150 Reichsmark. - Naslov v K. B., Krainburg. 4441-6

Prodam moške škornje za 150 Reichsmark. - Naslov v K. B., Krainburg. 4443-6

K U P I M

Radio »Volksempfänger« kupim ali dam za dobro moško kolo. - A. A., Seelandstraße, Barake Slavets, Krainburg. 4395-7

M E N J A M

Menjam elektromotor 3½ PS z 10 metrov kablo za silvilni stroj. - Ponudbe na K. B., Krbg. 4419-15

Menjam vola, do 500 kg težkega, za srednjega konja, do 8 let starega, in kravo, mlado, za zakol za brejo plemensko kravo. - Polzev se: Franz Molj, Winklern 7, P. St. Georgen. 4436-15

Menjam lepo moško kolo in otroški športni voziček za dober silvilni stroj, najraje pogrozilji. - Ponudbe na K. B., Krainburg. 4442-15

Gugalnega konja z žimnatim repom menjam za otroški športni voziček. - Krainburg, Alte Straße 5/II. 4437-15

Dobro ohranjeno kredenco zamenjam za žensko kolo. - Ponudbe na K. B., Krainburg. 4444-16

Z E N I T V E

Katera gospodinja ali vdova, stara do 50 let, s malim posestvom, bi hotela dopisovati se s fantom, starim 50 let. Posojna ženitev ni izključena. - Pisite na Karawanken Bote, Krbg., pod št. »Ostanljene«. 4400-21

R A Z N O

Morkit in Ceresan varujeta posevke pred ptici in boleznimi. Suha poplaba ne škoduje kalem, zatev poplaba delo. Dobi se pri: »Hermes«, Ing. I. Janscha, Krainburg. 5940

Morkit varuje setev pred ptici. Ravno tako enostaven v uporabi kot Ceresan, suho pravo, ne škoduje kalem. Dobi se pri: »Hermes«, Ing. I. Janscha, Krainburg. 5941

VERMISCHTES

Medopharm-Arzneimittel sind treue Helfer Ihrer Gesundheit. Medopharm-Arzneimittel sind nur in Apotheken erhältlich. Medopharm-Pharmazeutische Präparate, Gesellschaft m. b. H., München 8. 7106

Erleifen-Sammler verlangen sofort kostenlos seeben erschienenen Neuheiten-Preisliste. Alles darin Angebotene ist promptest lieferbar durch Josef Kunz, Wien 56, Postfach 113/P 48. 7173

Erfolgreiche Rassen- u. Schwabenbekämpfung übernimmt Schädlingsbekämpfungsgesellschaft A. Streit, Wien, II, Tandelmarktstraße Nr. 8. Telefon: A 47-56. 7141

Täglich kommen die Beschwerden, daß Brause-Federn selten werden. Drum pflege sie und halt sie rein, die Rustica und Cito-fein. Rustica & Co., Werdohl. 7116

»Ledaufliker« (die stärkenden Magen- und Verdauungstropfen) können nur beschränkt erzeugt werden. Seien Sie sparsam; auch ein kleines Quantum hat volle Wirksamkeit. In Apotheken erhältlich. Erzeugung: »Schubert-Apothek«, Wien XII/88, Giesberggasse 5. 7181

Vor 70 Jahren erzeugte der deutsche Chemiker Dr. Friedrich von Heyden zum erstenmal in der Geschichte einen Heilstoff, synthetische Salicylsäure, industriell. Heute sind die synthetischen »Heyden-Arzneimittel« das unentbehrliche Rüstzeug des Arztes im Kampf um die Gesunderhaltung des deutschen Volkes. 7172

Bei sparsamer und rechtzeitiger Anwendung von »Breitkreutz-Asthma-Pulver« kann der Asthmatiker auch heute noch seinen dringenden Bedarf in der Apotheke erhalten und sich damit seine Arbeitsfähigkeit sichern. Packung ab RM - 90. Breitkreutz, F. K. G., Berlin. 7224

Selbsthilfe bei Fliegerrschaden ist heute selbstverständlich — aber Vorsicht bei elektrischen Anlagen! Für künftige Schadenfeststellungen ist es wichtig zu wissen, welche Räume jeweils zu einem Stromkreis gehören. Also: überall das Licht einschalten, dann nacheinander jede Sicherung lockern und jedesmal aufschreiben, wo das Licht erlischt. Neben jeder Sicherung einen Zettel kleben, der die zum Stromkreis gehörenden Räume nennt. Das ist ein wichtiger Rat von Doppelwandelin, dem Ratgeber für Licht und Lampen aus dem Hause OSRAM. 7238

Schmutzwäsche im Labor? Gewiß, und das Ergebnis seiner Untersuchung von Schmutzwäsche in Laboratorium hat die Mühe gelohnt: Es wurde nämlich festgestellt, daß doppelt so schmutzige Wäsche beim Waschen nicht doppelt, sondern dreifach Waschmittel verbraucht! Also: niemals ein Wischstück zu lange im Gebrauch halten! Und auf jeden Fall jede vermeintliche Beschmutzung auch wirklich melden. Du weißt: die Seifenkarte dankt es Dir! 7235